

nydefinition af menneskerettighederne ikke hjælper den enkelte borger et klap. Dansk ret udøves allerede med respekt af menneskerettighederne, og det er der da forhåbentlig ingen der ville drømme om at ændre på.

Indførelse af naturens rettigheder på linje med menneskerettighederne er en interessant nydannelse, og jeg vil da godt spørge hr. Aage Frandsen, hvordan man med en grundlovsbestemmelse vil give naturen flere rettigheder, end den har i dag, hvis der ikke er politisk flertal for det. Og er hr. Aage Frandsen ikke enig i, at den slags bestemmelser i en grundlov aldrig kan blive andet end retsstandarder og mere eller mindre løse programerklæringer?

Vi har da i Venstre under forhandlingerne om miljøministerens lov og orden-pakke for nylig tilkendegivet, at vi har intet tilovers for dem, der bevidst og for vindings skyld forurener naturen. Men vi har også det grundsyn, at fællesskabet er udsprunget af enkeltpersoner, er udsprunget af det enkelte menneskes frihed i fællesskabet og ikke omvendt. Og vi kan ikke acceptere, at naturens rettigheder skal undertrykke den enkeltes menneskerettigheder.

Vi er inde i en udbygning af demokratiet på arbejdspladsen om end på en noget anden måde, end SF sikkert ønsker det. Vi finder f.eks., at det er helt urimeligt, at HK i øjeblikket udøver en meget ubehagelig form for pression på forskellige arbejdspladser, fordi faggrænserne på grund af den nye teknologi bliver mere flydende. Ikke alene bør den enkeltes ret til selv at bestemme, om han vil være medlem af en fagforening, grundfæstes, men naturligvis må den enkelte også selv have lov at bestemme, hvilken fagforening han vil være medlem af.

Derfor er det utåleligt, som det sker i øjeblikket rundt omkring på arbejdspladserne, at en forening som HK udøver en utilstedelig form for tvang over for medlemmer, der kun ønsker at være medlem af en arbejdsløshedskasse. Det er en form for tilegnelse af lønmodtagernes penge, som vi ikke vil acceptere, og som ikke ville blive accepteret, hvis det var andre forhold i samfundet, det drejede sig om. Vi ønsker i Venstre fri organisationsret og har for nylig gennemført beslutningsforslag herom.

Til gengæld ønsker forslagsstillerne en indskrænkning af virksomhedsejernes ret til at lede og fordele arbejdet på deres virksomhed. Det er der jo ikke meget frihed i, og vi tror kun, at det vil føre til en nedgang i antallet af arbejdspladser i den del af den private sektor, der netop

skal tjene penge til en socialt forsvarlig offentlig sektor. Det kan vel ikke være forslagsstillerens mening.

Så er der en interessant bestemmelse om en præcisering af, hvad det kommunale selvstyre indebærer. Der er et princip om, at decentralisering skal grundlovsfæstes. Det er bestemt et emne, der lyder tiltalende i Venstres ører, men igen må jeg sige, at en grundlovsbestemmelse aldrig kan gå længere end det politiske flertal, så vi kunne jo allerede i dag, hvis der var et flertal for det, decentralisere i højere grad. Men desværre er der ikke det flertal, som Venstre kunne ønske sig. Vi ønsker en lang række statslige styrelser lagt ud til borgernes egen afgørelse i amtskommuner og primærkommuner.

Vi er fuldkommen enige i SF's synspunkt om, at skal der centraliseres, skal det være endda overordentlig velbegrundet. Men grundloven alene hjælper ikke.

Forslagets bemærkninger om den enkeltes rettigheder over for det kommunale selvstyre er lidt uklare og kan misforstås, men jeg går ud fra, at man mener, at det kommunale selvstyre skal gå forud for statsstyret, hvor det overhovedet er muligt, og at den enkelte borgers rettigheder til gengæld skal gå forud for det kommunale selvstyre. Det er vi aldeles enige i i Venstre. Vi vil vende tilbage til det på torsdag, og jeg skal bare her nævne, at Venstres deltagelse i en ny ombudsmandslov med Ombudsmandens ret og pligt til at overvåge kommunernes sagsbehandling jo netop er udtryk for et fundamentalt ønske om at forbedre den enkelte borgers retssikkerhed.

Så er der Danmarks deltagelse i internationale organisationer. Jeg var lidt inde på det tidligere under forespørgslen. Det virker, som om forslagsstillerne mener, at man kan udforme så vigtige regler så krystalklart, at ingen borger føler trang til at få fortolket bestemmelserne ved Højesteret. Det vil ikke være muligt at formulere bestemmelserne på den måde. Det er til syvende og sidst et politisk spørgsmål, og vi er sikre på, at EU-modstandernes sagsanlæg også er båret af en politisk interesse, en fuldkommen legitim politisk interesse.

Der nævnes nærhed og større åbenhed i EU. Det er vi fuldkommen enige i, men vi tror ikke, det vil hjælpe meget, at det står i grundloven, for det tror jeg de andre lande er ret ligeglade med. Det, der er vigtigt, er netop, at Danmark er med i Fællesskaberne og dér lader sin røst lyde.